

Павленко Л.А.
Прохорець Т.Б.
Стороженко І.А.
студентки
Міщенко Д.А.
професор

Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

ХАРАКТЕРИСТИКА ІНВЕСТИЦІЙНИХ РИЗИКІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НИМИ

Здійснення інвестиційної діяльності завжди пов'язане з виникненням певного роду ризику. Це спричинюється, перш за все, значною тривалістю інвестиційного циклу. Інвестування пов'язане з вкладенням великих коштів, тому їх неефективне використання може негативно впливати на фінансові результати діяльності інвестора [1].

Інвестиційний ризик являє собою можливість нездійснення запланованих цілей інвестування і отримання грошових збитків.

Розрізняють загальноекономічний ризик, що походить від несприятливих умов в усіх сферах економіки, та індивідуальний ризик, пов'язаний з умовами даного проекту.

Залежно від чинників виділяють такі види інвестиційного ризику: політичний, загальноекономічний та правовий ризики можуть бути викликані зовнішніми умовами реалізації інвестицій. Інші види ризиків спричинюються можливими помилками планування та організації конкретних проектів; технічний ризик зумовлюється великою кількістю помилок широкого спектру сторін інвестування пов'язаними з якістю проектування, технічною базою, обраною технологією, управлінням проектом, перевищенням кошторису; фінансовий ризик впливає з нездійснення очікуваних подій з фінансового боку проекту. Це можуть бути незаплановані зменшення або зникнення джерел та обсягів фінансування, незадовільний фінансовий стан партнерів; маркетинговий ризик виникає з прорахунків під час оцінки ринкових умов дії проекту, наприклад ринків збуту чи постачання сировини і матеріалів, організації реклами чи збутової мережі, обсягу ринку, часу виходу на ринок, цінової політики, внаслідок низької якості продукції; екологічний ризик пов'язаний з питаннями впливу на довкілля, можливої аварійності, стосунків з місцевою владою та населенням [2].

Методи оцінки інвестиційного ризику та управління ним можна поділити на такі поступові етапи: отримання додаткової інформації; розподіл ризику між учасниками проекту; страхування ризику і майна від непередбачених випадків; резервування засобів (створення грошових резервів на покриття непередбачених витрат, створення резервних запасів матеріальних і обігових засобів та ін.); диверсифікація (вкладення засобів у різні проекти з різними параметрами ризиків, що знижує ефективність інвестиції; заходи активної дії на чинники ризику (на інвестицію, створення умов для інвестиційної компанії, якості обслуговування клієнтів тощо) населенням [3].

Процес управління інвестиційними ризиками являє собою певну послідовність етапів, належне виконання яких дозволить уникнути втрат від настання ризикових подій.

Першим, і чи не найважливішим етапом процесу управління інвестиційними ризиками є їх ідентифікування. Ідентифікування інвестиційних ризиків необхідно здійснювати у такій послідовності: усвідомлення потреби в ідентифікуванні інвестиційних ризиків; збір інформації із зовнішнього та внутрішнього середовища в розрізі потреби ідентифікування інвестиційних ризиків; оброблення отриманої інформації з подальшим виокремленням факторів, що можуть впливати на виникнення інвестиційних ризиків; оцінювання та аналізування отриманої інформації щодо джерел та причин виникнення потенційних інвестиційних ризиків в межах виокремлених чинників впливу; аналізування та вибір методів оцінювання інвестиційних ризиків з метою їх точнішого ідентифікування;

узгодження отриманих результатів з поставленими завданнями в розрізі ідентифікування інвестиційних ризиків.

Наступним етапом процесу управління є аналіз уже ідентифікованих інвестиційних ризиків. Метою аналізу інвестиційних ризиків є збір та надання необхідної інформації для прийняття управлінських рішень про доцільність інвестування та передбачення заходів щодо мінімізації можливих фінансових втрат.

Логічним продовженням попередніх етапів процесу управління інвестиційних ризиків є розроблення заходів мінімізації ризику. Під час розроблення заходів мінімізації інвестиційних ризиків, необхідно визначити у яку з трьох зон ризиковості потрапляє виявлений ризик: безризикова зона: ризик незначний, фінансових втрат практично немає, гарантоване отримання фінансового результату в обсязі очікуваної суми прибутку від здійснення інвестиційної діяльності; зона допустимого ризику: середній рівень ризику, можливі фінансові втрати в обсязі розрахункової суми прибутку від здійснення інвестиційної діяльності; зона критичного ризику: ризик високий, можливі фінансові втрати в обсягах, що перевищують очікувану розрахункову суму прибутку від здійснення інвестиційної діяльності.

Ефективне управління інвестиційними ризиками допоможе ідентифікувати слабкі місця ще на початку реалізації інвестиційного проекту. Тому, в цілях уникнення небажаних результатів, інвесторам необхідно виявити інвестиційний ризик, проаналізувати та оцінити наслідки від настання ризикової події та розробити заходи, що допоможуть мінімізувати негативний вплив від реалізації інвестиційного ризику [1].

1. Греськів І. Р. *Характеристика інвестиційних ризиків та особливості процесу управління ними* / І. Р. Греськів, Н. Р. Стасюк, О. І. Дорош. // *Ефективна економіка*. – 2015. – №5.

2. Каравацька Т. В. . *Інвестиційні ризики та шляхи їх мінімізації на підприємстві* [Електронний ресурс] / Т. В. Каравацька. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://mev.khnu.km.ua>.

3. Коломієць Н.О. *Інвестиційні ризики та їх сутність* / Н. О. Коломієць, В. М. Павліченко. // *Всеукраїнський науковий журнал*. – 2016. – №1. – С. 73–78.

Пенюк В.О.

Гудзь Н.О.

Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

ПОНЯТТЯ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

В сучасних умовах розвитку та функціонування економіки важливим для менеджерів є вміння чітко формулювати свої цілі, грамотно управляти власним часом та часом своїх підлеглих. Час можна порівняти з іншими ресурсами, однак на відміну від них він є безповоротним – його не можливо накопичувати, передавати або зберігати, тому важливо навчитися використовувати його з максимальною вигодою. Тому успіх кожного керівника залежить не тільки від фінансових досягнень, але і від того, як він розпоряджається найціннішим надбанням - часом.

Тайм менеджмент – це: 1) сукупність технологій планування роботи, які людина застосовує самостійно для підвищення ефективності використання свого робочого часу і для підвищення контролю зростаючої кількості завдань [1, с. 78]; 2) мистецтво управління не тільки своїм часом, а й життям у цілому [2, с. 5]; 3) набір принципів, навичок, інструментів і систем, які працюють разом, щоб допомогти отримати більше користі від часу з метою поліпшення якості життя; управління часом для того, щоб витратити його менше на справи,